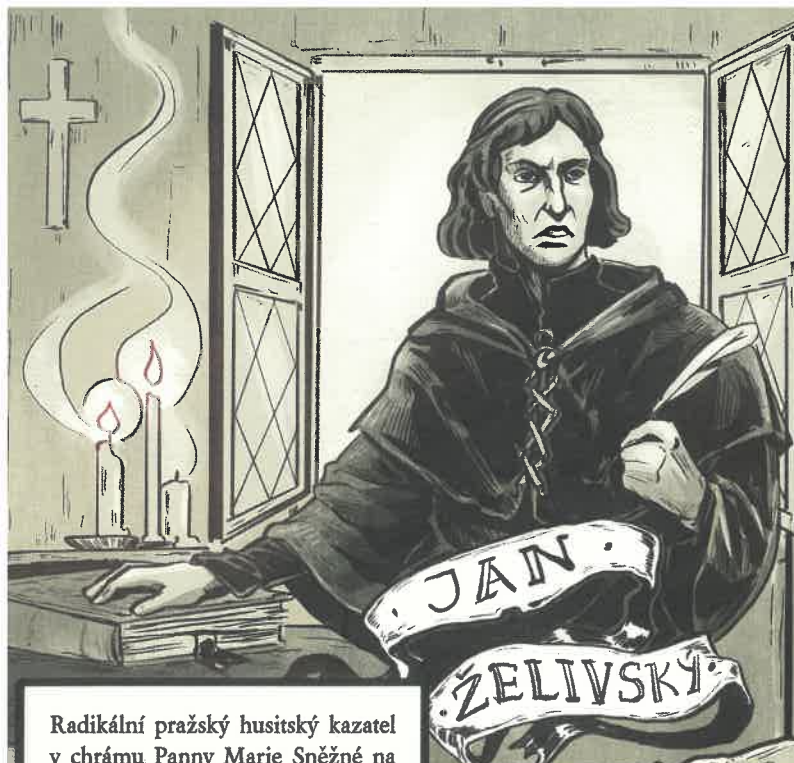

Radikální pražský husitský kazatel v chrámu Panny Marie Sněžné na Novém Městě a miláček pražské chudiny. Původně snad premonstrátský mnich. Jeden z vůdců lidu při první pražské defenestraci. Od června 1421 byl v podstatě vládcem Prahy. Velitel pražské výpravy proti Mostu v létě 1421. V březnu 1422 zajat, odsouzen a popraven konzervativními pražskými kališníky.

MIKULÁŠ CHUDÝ
z LOBKOVIC

Původně Mikuláš z Újezdu, byl zakladatelem rodu Lobkoviců. Pocházel z chudého zemanského rodu, ale díky svému vzdělání se stal jednou z nejvlivnějších osob na dvoře krále Václava IV. Původně patřil k přívržencům Jana Husa, ale později patřil mezi katolické straníky císaře Zikmunda. Patřil k hlavním katolickým šlechticům v Podkrusnohoří.

Původně míšeňský markrabě a první saský kurfiřt z rodu Wettinů. Měl blízko k českému Podkrusnohoří a město Most získal od císaře Zikmunda do zástavy. Za vítězství u Mostu byl císařem odměněn titulem kurfiřta a vévody. V roce 1426 utrpěl od husitů porážku v bitvě u Ústí. Byl zakladatelem Lipské univerzity.

JAN
ŽIŽKA

Legendární husitský vojevůdce a vůdce nejprve tábořského a později východočeského husitského svazu. Na tažení proti Mostu se táboritě ani on nepodílel, ale Žižka sám se v Praze léčil po svém zranění u hradu Rabí. Po mostecké porážce vytáhl k Lounům, pro případ, že by katolická vojska chtěla proti městu zaútočit.

ZIKMUND
z VARTENBERKA

Tento zástupce významného českého rodu stál zpočátku na straně císaře Zikmunda. V roce 1426 přešel na stranu husitů, kde byl zástupcem umírněné šlechty. Byl známý svojí válkou proti šesti lužickým městům, tzv. šesti-městí. Po nástupu Albrechta Habsburského na český trůn byl obviněn ze zrady a zatčen. Zemřel jako vězeň na hradě v Jindřichově Hradci.

Bitva u Mostu

KRVAVÁ PORÁŽKA
PRAŽSKÝCH HUSITŮ

Vydáno
k 600. výročí
bitvy u Mostu
1421–2021

Napsal: Mgr. Jiří Šlajsa
Nakreslila: Mgr. Katrin Buttigová
Vydalo: Oblastní muzeum a galerie v Mostě 2021
Tisk: Tiskárna K & B

Na začátku července roku 1421 vytáhla pražská husitská vojska pod velením Jana Želivského na výpravu proti katolickému Podkrušnohří a jeho hlavní opoře, královskému městu Most.

JDEME DÁL, BRATŘE!

Cestou se pražané spojili s vojskem Žateckých a ve dnech 12. až 20. července dobyli katolická města Bílinu a Duchcov, obsadili klášter v Teplicích a klášter v Oseku pobořili.

O BOŽE...!

NIC VÁM NEZBUDE, ŠEJDÍŘI!

Teprve po 22. červenci dorazila husitská vojska k Mostu. Rozložila se v Zahražanech, kde vyplnila i zdejší slavný klášter...

HRRRR NA NĚ!!!

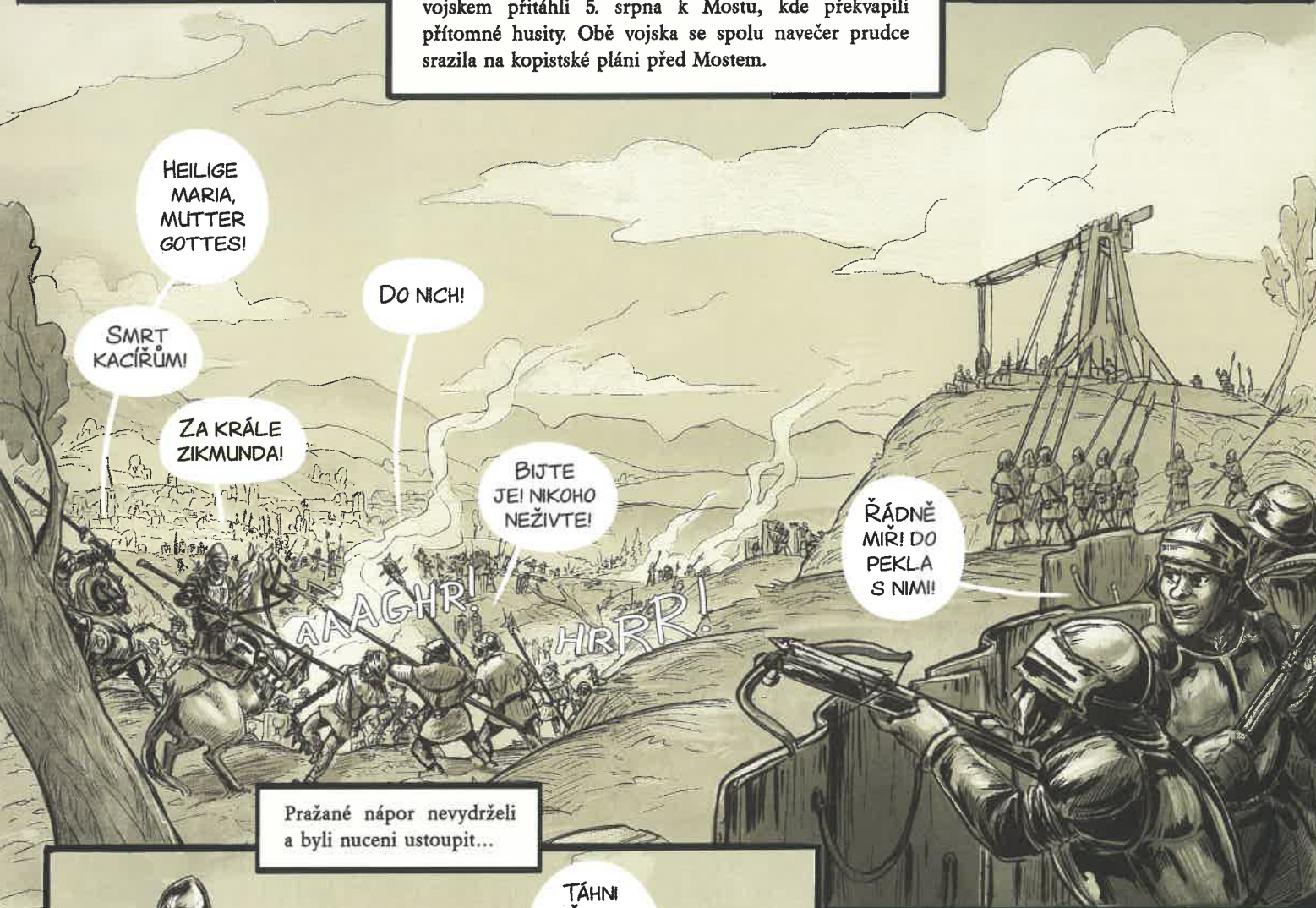
... a započala s obléháním mosteckého hradu Hněvína, zvaného tehdy Landeswarte. Právě hrad byl klíčem k dobytí celého města. Avšak ten obléhatelům odolával.

VIDÍŠ TO, BRATŘE? JDOU NA NÁS!

HROME!

Mostečtí ale včas požádali o pomoc míšeňského markraběte i české katolické pány Mikuláše z Lobkovic a Zikmunda z Vartenberka. Ti společně se svým vojskem přitáhli 5. srpna k Mostu, kde překvapili přítomné husity. Obě vojska se spolu navečer prudce srazila na kopistské pláni před Mostem.

HEILIGE MARIA, MUTTER GOTTES!

DO NICH!

SMRT KACÍŘUM!

ZA KRÁLE ZIKMUNDA!

BIJTE JE! NIKOHO NEŽIVTE!

ŘÁDNĚ MIŘ! DO PEKLA S NIMI!

Pražané nápor nevydrželi a byli nuceni ustoupit...

TÁHNI K ČERTU, TY LŮZO KACÍŘSKÁ!

UTEČTE!

... a přicházející tma změnila husitský ústup v bezhlavý útěk. Husité již Most nikdy nedobyli a ten po celou dobu husitské revoluce zůstal na straně císaře Zikmunda. Staré město i hrad od té doby zmizely, ale pověsti o husitech před Mostem přetrvávají dodnes.